

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10076 af 22/10/2024 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - øvrige - afvisning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 24-21004

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - øvrige - afvisning

J.nr. 24-21004

En kvinde (klager) klagede over et realkreditinstitut (indklagede). Kvinden mente, at realkreditinstituttet havde forskelsbehandlet hende på grund af køn i forbindelse med, at realkreditinstituttet anså kvinden som eneste debitor på lånet.

Det var nævnets vurdering, at kvinden ikke med det fremlagte havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at realkreditinstituttet anså klager som eneste debitor på grund af hendes køn.

Efter nævnets faste praksis var det herefter åbenbart, at kvinden ikke kunne få medhold i sin klage.

Nævnet afviste derfor at behandle klagen.

Afgørelsen blev truffet af et medlem af nævnets formandskab.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med indklagede banks fordeling af gæld.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klagen.

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab.

Sagsfremstilling

Klager, som er en kvinde, har et lån hos indklagede.

Den 24. oktober 2023 sendte klager følgende mail til indklagede:

”...

Jeg har haft kontakt til SKAT vedr. den fordring I/[inkassovirksomhed] har opgivet til Skat som jeg skylder.

Jf oplysninger fra jer, da jeg fik indsigt/ aktindsigt, er der 2 låntagere på gælden til [indklagede].

SKAT beder mig oplyse til jer, at der skal ændres på fordringen, så den står til 2 låntagere og ikke kun undertegnede alene, alternativt må jeg finde ud af hvor der kan indgives en klage over den manglende

korrekte behandling ved oplysning til SKAT. For der kan ikke oplyses det fulde beløb ved begge parter, idet gælden således er opgivet 2 gange til SKAT.

Igen oplyser jeg herved om, at jeg ikke skal stå alene på gælden, idet der ikke er indgået en skriftlig aftale mellem de 2 låntagere, at gælden skal overgå til den ene af os.

Ligeledes er der tilbudt 30.000 til endelig indfrielse for den del jeg står for, I må så inddrive resten ved den 2. part.

Hovedstolen er pålydende ca. 63.000. Resten er renter. Dette tilbud har [inkassovirksomhed] takket nej til.
..."

Den 30. oktober 2023 sendte klager følgende mail til indklagede:

"Vedr. opkald til ut d.d. kl. 10.44 fra [telefonnummer], er der endnu ikke modtaget referat af samtalen som udbedt og bekræftet jeg vil modtage. Der afventes referat af samtale snarest.

Jeg er først bekendt med kravet fra [indklagede] i juni 2011, hvor der sendes brev til mig på min bopæls adresse.

På Auktionsdagen d. 23.10 2006 blev kravet opgjort, dog venter [indklagede] frem til juni 2011 med at rette henvendelse til mig omkring kravet. Jeg blev skilt i 2007 og der er ikke modtaget breve fra jer vedr. et krav. Såfremt [indklagede] har sendt brev til 2. part hvorpå jeg stod anført som modtager, har I involveret en 2. part i mine private gældsoplysninger, samt unddraget min mulighed for at vide hvilken gæld jeg har.

I juni 2011 modtager jeg en skyldnererklæring hvorpå der er påført renter for ca. 17 . 500, hvilket jeg anser for mærkeligt, såfremt i "først" har opgjort skylden i juni 2011, jf. tilsendte oplysninger.

Herudover har jeg svært ved at se, at renten er beregnet korrekt, hvorfor jeg udbeder oplysninger for rentetilskrivning fra auktionsdatoen til d.d. der muliggør en efterprøvning for almindelige økonomisk kyndig.

Ligeledes ønskes der oplyst hvad årsagen er til, at rentebeløbet pludselig ændres, med særlig fokus på de tilfælde hvor den er reduceret, idet det underbygger fejl i jeres renteopgørelsesmetode (jeg har erfaring for at andre banker også har tilsvarende problem, som er kommet skyldnere tilgode)

Der udbedes derfor aktinsigt i samtlige breve der er sendt til mig i perioden 2007 til d.d. her menes samtlige breve hvorpå mit navn er anført.

Herudover ønskes der aktindsigt i hvilke personer, herunder virksomheder/ 3. part der har fået kendskab til mine

økonomiske forhold, afstedkommet af [indklagede], eller substitueret [indklagedes] underleverandør/ samarbejdspartnere.

Jeg er bekendt med at "Fristen for forældelse er som hovedregel på 3 år og i nogle tilfælde på 10 år"

Men jeg er også bekendt med følgende

Gæld der er skriftligt anerkendt. For eksempel forlig, domme, betalingspåkrav fra fogedretten, gældsbreve eller pantebreve, som du har anerkendt med din underskrift.

Og desværre også denne: Hvis du underskriver en skyldererklæring afbryder du forældelsen. Det er grunden til, at kreditorer ofte ønsker, at man underskriver en, selv om man ikke kan betale. (Tak for den)

Hvad er årsagen til at den 2. part er faldet for forældelsesfristen for 2 år siden, Min mistanke er at [indklagede] har undladt at indkalde vedkommende til fogedretten. Undladt at sende 2. part skyldnererklæringer/breve, men blot oplyst at gælden er forældet, eller at parten har fået medhold i at der er fejl i jeres renteberegning etc. (Dette kan jeg nok ikke få svar på men jeg undrer mig).

...”

Den 31. oktober 2023 sendte indklagede følgende mail til klager:

”...

Jeg har i dag ringet og talt med [klager] - Det var ingen succes.

Jeg valgte ærligt at oplyse [klager] om, at hun i dag er eneste debitor i denne sag, idet sagen er lukket overfor [navn].

[Klager] reagerede med at oplyse, at det vil hun klage til Finanstilsynet over. Hun er utilfreds med ikke at være blevet orienteret om, at hun i dag er alene om gælden.

Jeg forsøgte (forgæves) at forklare [klager], at sagen for så vidt det angår [navn], alene er et mellemværende mellem [navn] og os.

[Klager] kvitterer så med at oplyse, at [indklagede] i de første 4-5 år efter auktionen alene skrev til [navn] vedrørende gælden, og at hun først i 2011 får brev om gælden. I henhold til den aktindsigt [klager] har fået tilbage i juni i år, er det vist uklart hvor meget, der i det hele taget er sendt til nogle af dem indtil 2011.

Jeg meddeler i øvrigt [klager], at vi gerne vil finde en mindelig løsning, men at det kræver et minimum af økonomisk dokumentation. Men [klager] meddeler straks, at hun kommer ikke til at sende os noget som helst, når sagen står, som den gør. Jeg oplyser hende, at vi kan ikke akkordere, hvis ikke vi har bare en R75 eller en skatteopgøre/se til at ligge på sagen. Men det vil hun altså ikke fremsende.

I øvrigt har [klager] har bedt om et referat af vores samtale, eller i hvert fald en orientering om, hvad jeg noterer på sagen, hvorfor hun får tilsendt en kopi af denne mail.

...”

Den samme dag sendte indklagede følgende mail til klager:

”...

Din sag er dags dato gennemgået på vores afdelingsmøde.

Sagen er behandlet korrekt efter gældende regler. Men pr. kulance vil vi gerne dele gælden mellem [navn] og dig, således at din gæld nedskrives til det halve.

Endvidere vil vi gerne frafalde dokumentationskravet i forbindelse med dit akkordforslag, såfremt du fortsat er interesseret i den løsning.

...”

Den 2. november 2023 sendte klager følgende mail til indklagede:

”...

Jeg noterer der oplyses, at min gæld til [indklagede] er halveret pr. 31.10.2023. Samtidig noterer jeg, at der er opnået enighed om, at [indklagede] frafalder dokumentationskrav i forbindelse med akkord forslag. Det ser jeg samlet som en positiv udvikling i sagen.

Jeg vil dog kommentere på jeres mail.

1. [Indklagede] oplyser ved telefonsamtale d. 30.10.2023, at jeg er eneste debitor i denne sag. Hvordan kan [indklagede] vælge en formulering om at gælden deles mellem [navn] og mig idet [navn] jo ikke er debitor, og derfor heller ikke bliver debitor igen. Hvorfor ønsker Totalkredit at behandle debitorer forskelligt? Bemærk at man som debitorer skal behandle sine kreditorer ens, i hvert fald hvis der søges gældssanering.
2. På nuværende tidspunkt fremstår sagen som om [indklagede] har en praksis der foretager en kønsbestemt forskelsbehandling, idet den mandlige debitor får eftergivet gælden 100% og at gælden ønskes indfriet hos den kvindelige debitor. Nuvel - dog halvdelen fra nu af.
3. [Indklagede] oplyser at sagen er gennemgået på et afdelingsmøde og oplyser at sagen er behandlet korrekt. Hvis sagen er så let at granske, skal jeg endnu engang anmode om et svar på den mail af 30-10-2023 kl. 17.58, jeg har sendt til jer. Der er for mig at se et række usikkerheds parametre som skal afdækkes. Som note var [bank] ude i offentligheden og oplyse at der ikke var rod i deres gælds-inddrivelse, hvilke jo ikke "stod til trone". Dernæst er der jo også andre pengeinstitutter der har haft betydelige udfordringer. Denne historisk nødvendiggør at jeg også får tilsendt passende materiale så en fuld granskning/ datavalidering er mulig.
4. [Indklagede] har ingen juridisk grundlag for at afkræve økonomiske oplysninger, som det blev oplyst pr. tlf. hvilket også nævns i mail modtaget 31.10.2023 kl. 08:30, i forbindelse med en forhandlingssituation. Det er alene fogedretten der har et juridisk grundlag til at afkræve økonomiske oplysninger. Yderligere anmoder [inkassovirksomhed] om husstandsindkomst/budget hvilket ikke engang fogedretten kan stille krav om.
5. I bedes kontakte SKAT og få ændret oplysningen så der er overensstemmelse med det nuværende skyldige beløb

...”

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 18. februar 2024.

Klager fremsatte i klagen en beløbsmæssig påstand om betaling af en godtgørelse på 50.000 kr.

Ligebehandlingsnævnet har ikke fundet grundlag for at foretage partshøring af indklagede.

Klagers bemærkninger

Klager gør gældende, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af køn, da hun som kvinde blev stillet væsentligt ringere end den mandlige låntager.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn uden for arbejdsmarkedet efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Det er nævnets vurdering, at klager ikke med det fremlagte har påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af køn.

Nævnet har lagt vægt på, at der ikke er oplysninger, der giver anledning til at formode, at indklagede anså klager som eneste debitor på grund af hendes køn.

Efter nævnets faste praksis er det herefter åbenbart, at klager ikke kan få medhold i sin klage.

Nævnet afviser derfor at behandle klagen.

Sagens oplysninger

Sagen er behandlet på grundlag af:

- Klagen af 18. februar 2024 med bilag

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1 og 2, om nævnets kompetence
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelser
- § 8 om nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2, stk. 5, om delt bevisbyrde